

Framhald frá 1. síðu (1)

unum, Sóni Thomsen og Karl Johan Hansen, vórðu fyrstir á staðnum, tá teir búgva har í grannalagnum, og greiddu teir frá, at fólkið var komið út í øllum góðum. í einum føri gjordist sera vandamikilið, tá ein kvinna, ið var við barn, skuldi sigast niður.

— Nær fingi tit tamarhald á eldinum?

— Eg veit ikki reiðiliga at siga, nær vit fingi tamarhald á eldinum, men tað gekk drúgv tíð, áðrenn sløkkingarfólkið, slapp til hús.

— Var vandi fyri, at festa skuldi iðfastur?

— Tað var serliga vandin fyri isolatiónstílfarinum, og tí sluppu teir seinastu sløkkingarmenninir ikki til hús, fyrr enn kl. var um sjev hósorg-unin.

— Hvat halda tit orsökina verða?

— Tað er ilt at siga, men vilja vit halda, at eldurin er kyknaður í einum vaskirumi.

— Hetta hevur verið ein hin størsti eldur, tit hvaa sløkt?

— Ja, tað er púra vist. Mangan hevur verið hættisligt hjá sløkkiliðnum, men hesu ferð bar av, sigur Gudmund Isfeldt í viðtali við SOSIALIN.

Framhald frá 1. síðu (2)

men vóna vit, at hetta er hæsað av, og olympiadan roynist teimum áhugaðu væl.

Ein TV-bandspelari í Klaksvík skal eisini sýna nakrar, um ikki so nógvur, myndir frá olympaduni.

Og útvarpið verður eisini umboðað í München í hesum døgum. Fýra mans av Bryggjubakka eru farnir at senda frágreiðingar bæði seinnapart og um kvöldið. Umframti feðgarnar, eru teknikararnir Marius Rein og Jóhan Isholm eisini farnir á ferð.

Politiið sigur annars, at eldurin helst er kyknaður í fyrmininum, men er tó vissa ikki fingin fyri hesum. Vandir er fyri, at húsini, sum brendu í grund, skulu rapa, sigur politiið. Tá eldurin kyknaði vórðu 22 fólk í húsunum og lupu tey út gjøgnum vindeygini. Í kjallaranum var ein málíngagoymsla. Tað var púra ógjorligt hjá teimum, sum inni vórðu, at fáa nakað við sær, so skjótt breiddi eldurin seg.

Jógvan Haraldsen átti Tjarnastovu. Húsini vórðu tryggjað fyri 200.000 kr.

Royna eftir íbúðum

Sosiala deild býráðsins hevur lýst eftir húsum og íbúðum til tey 19 fólkin, sum búðu í Tjarnastovu. Vit settu okkum í samband við sosialu deildina í gjáramorgunin, og varð upplýst, at fólk høvdu ringt inn og boðað frá, at tvær íbúðir vórðu tókar til endamálið.

Í Tjarnastovu vóru 6 íbúðir og 2 komur.

Framhald frá 1. síðu. (3)

og ungdomssendingum) frá 1971.

Eisini hevur hon verið kommunustýrslimur á Frederiksberg frá 1968—71.

Nevndarlmiur í javnaðarfelagnum á Frederiksberg frá 1968. Hon er ikki fólkatingslimur.

Hetta er fyrsta ferð Dorte Bennedsen vitjar Føroyar.

Gudstænastur: P. M. Rasmussen hevur gudstænastu í Christianskirkjuni í Klaksvík, sunnudagin kl. 11 — N. P. Danielsen hevur gudstænastu í Hvannasundi kl. 12 og á Viðar eiði kl. 19.

Konfirmantar til heystar mota í kirkjuni í Klaksvík, týsdagin 29. aug. kl. 16. Konfirmantar av bygd fáa nærri at vita seinni.

KFUM. Limafundur verður sunnukvöldið kl. 20.00, har allir limir ega at mota. Nýggir limir kunnu tekna seg. Borðreitt verður við nátturða.

Eg helt, at «Dagblaðið» var farið aftur í ommu sína, men blaðið kom út aftur seinasta mikudag.

Ráfiskaprísir

Ráfiskanevndin, sum sett er eftir lótingslóg nr. 21 frá 8. mei 1969, hevur á fundi 8. august 1972 ásett hesar minstiprísir fyri fyrstafloks ráfisk blóðgaðan krudur við hovdi.

Toskur yvir 70 cm.	kr. 1,91 pr. kg.
Toskur 44—70 cm.	— 1,66 — —
Toskur 34—44 cm.	— 1,00 — —
Hýsa yvir 40 cm.	— 2,14 — —
Hvít longa.	— 1,45 — —
Blálonga.	ongan prís
Brosma yvir 52 cm.	— 0,82 — —
Skota yvir 52 cm.	— 0,80 — —
Kongafiskur yvir 52 cm.	— 0,58 — —
Upsi.	ongan prís
Hvítungur yvir 31 cm.	— 1,34 — —
Havtaska.	— 1,27 — —
Kalvi undir 1 kg.	ongan prís
Kalvi 1—4 kg.	— 2,52 — —
Kalvi 4—60 kg.	— 5,40 — —
Kalvi yvir 60 kg.	— 5,00 — —
Svartkalvi yvir 4,2 kg. ..	— 1,60 — —
Svartkalvi undir 4,2 kg.	— 1,15 — —
Tunga.	— 1,83 — —
Reyðsprøka.	— 1,42 — —
Skrubba.	— 1,31 — —

Hesir prísir eru galdandi frá og við 9. august 1972 sum omanfyri tilskilað á hesum plássum:

Klaksvík, Hvannasund, Norðepli, Lørvík, Fuglafjørð, Eiði, Gøtu, Skálafjørði, Nólsoy, Tórshavn, Vestmanna, Miðvági, Sørvági, Tvøroyri og Vági.

Fyri tey avreiðingarpláss, sum eru ikki nevnd her, verður prísurin hin sami, sum í omanfyrinevndu pláss um við frádrátti av flutningskostnaði til og frá avskipingarhavn.

Tórshavn, 9. august 1972

RÁFISKANEVNDIN

Hvussu við trygdini?

Uppá fyrispurning, um tað er ikki okkurt, sum ásetur, at brandtrappur og onnur neyðútgærd skal verða í húsum, har leigað verður út, sigur politiið, at byggingevndin alra helst hevur góðkent húsini (sum vórðu bygd seinast í fyrtiárunum) í tí líki, tey eru.

Tá ið fransarnir keyptu kvarnir í Føroyum

(Framhald)

Tað harðveður, sum hevði leikað í síðani viku fyri jól í 1759 og ikki helmaði í fyrr enn fjórðu jólanátt, gjordi, at vestmenningar við góðari samvit-sku kundu halda jól triðja kvöld (hóskvöld) uttan at forlissa nakað; men tá ið veðrið nú var bliðkað, fóru teir, ið ikki máttu burtur í haga, út í sundið at fáa sær at kóka, tí feskur flskur var forkunnugur oman á alt jólakjótíð, sum etið hevði verið. Komnir út um Stiggjar vóru teir varir við, at fyra hesi stóru skipini komu suður gjøgnum Flógvan, og ikki sörir fyri ræðslu røðu teir beinanvegin til lands aftur og lótu teir fara eftir oynni at boða tað til Havnar. Dagsett var, tá ið teir komu suður, mer. Kommandanturin Morrath mætti, ut í einum skansajaktina við 8 soldátum og 2 korporálum (Joen Johansen og Joen Niclasen), sigldi so til Hvalvíkar, har hann læt 4 menn vera eftir

hjá bátinum, bað teir fara suður til Havnar, tá ið viðráði, og so koma norður til Vestmannar við 12 soldátum, sum máttu vera vápnadír við byrs-um og sáplum. Við hinum 6 monnum og nokrum hvalvikingum fór hann so til Vestmannar, har teir komu kl. 10 um kvöldið. Eystfalskyrrindini vóru friggjamorgunin kl. 9, og skipini, sum høvdu danskt flagg uppi, vóru tí ikki sloppin inn á Vestmanna, fyrr enn ljós var tendrað.

Akkerini vóru ikki meir enn kastað, so varð av fregattini »Belle-Isle« bátur sendur í land við donskum tolki, at keypa 12 seyðir til nátturða sama kvöldið og bíleggja 50 neyt og 150 seyðir til leygarmorgunin kl. 10. Hetta dámdí vestmenninum litið at lata, av tí at bara livseyðir vóru eftir, og neytini stóðu til at kálva; men fransar lótu teir vita, at um so var, at teir fingi ikki við góðum tað, teir kravdu, so tóku teir tað við

makt og ókeypis. Teir fingi so 12 seyðir sama kvöldið og leygarmorgunin 10 neyt og nakrar seyðir aftrat.

Nú kemur Morrath út á fregattina »Belle-Isle« og hitti har bæði kapteynin Thurot og generalit Flobert; tá ið hann hevði spurt teir, hvørjir teir vóru, hvaðani teir komu, hvar teir ætlaðu sær og hvat orindi teirra vóru, sögdu teir honum, hvussu til hevði gingist, at teir høvdu ikki smakkað kjøt í 5 dagar og vóru tí komnir til lands at fáa sær slakt og annað, sum teimum torvaði, og teir ynsktu at fáa hetta sum skjóttast, tí teir ætlaðu at fara suðureftir um einar 4—5 dagar. Morrath helt, at so nógv, sum kravt var, kundir ikki útvegast all fyri eitt, men hann skuldi royna, tað hann kundir, og fáa fólk at lata eftir forminum. Teir tingadust so um prisin og komu á samt um 8—9 gyllin fyrir eina kúgv og 3 mark fyrir ein seyð. Hetta skrivar so Morrath til lögmannin Hans

Jacobsen Debes og biður hann senda so nógv, hann kann fáa, av seyði og neytum, og til fútan, Jørgen Frantz de Hammers haimb, sendi hann menn eftir oynni við boðum, hvussu tilstóð, til hansara fekk hann ikki skrivað, tí hvørki pappir ella blekk var í bygdini. Teir menninir, ið boðini fóru til fútan, dugdu so væl at siga frá um fransaskipini, at tað eydnadist teimum at loypa soverðan eikka á havnarfólk, at tey stúrdi fyrri, tað fór at vera sum á hvítusunu 1677. Fútin sendi, so skjótt boðini vóru komnir, sýslumannin Christjan Joensen Óre á Húsum, norður til Vestmannar at ganga kommandantinum til handar.

Fransmenninir vóru ógvuliga illa staddir við hosur; summir gingu berbeinaðir í stívlumum, antin við einum turriklað ella við hálmi vavdum um beinið oman fyrri stívlaskafið, og fyrri at hjálpa teimum sendi Morrath sama dagin, sum Streymoyar sýslu-

maður var norður komnir, mann við brævi til fútan um at fáa 400 pør send til Vestmannar.

Løgmaðurin hevði í skundi fingið samlað 25 neyt og meir enn 150 seyðir, sum var ríkið yvir á Fútaletti, og haðani skuldu so fransmenninir fóra neyt og seyð til Vestmannar. Men sunnudagin kom eystanstormur við kavaroki, sum helt á til mikumorgun, so vágamenn máttu liggja úti á berajól í 3 samdøgur og ansa djórnum uttan skjól fyrri kava og stormi. Henda mikudagin (2. janvar) hevði tað verið ætlanin hjá fransmonnum at fara av stað, so skjótt sum slaktið var komið um borð, men á Fútaletti kom skaði á bátin, sum tað tók fleiri dagar at gera aftur, og hol fór á tann stóra ketilin á fregattini »Maréchal de Belle-Isle«. Ketilin var furdur á land til smiðin, men var so ringur, at hann böttist ikki aftur.

(Framhald)